

РЕШЕНИЕ

№ 2355

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4925** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" във вр. с ал. 4 от ЗДДС.

Производството е образувано по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителят М. М. Б., чрез адв.П.П. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ №ФК-С1045-0457917 от 05.05.2021 год. на началник отдел "Оперативни дейности" - С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП. Релевира основанията за оспорване по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. Противоречието с целта на закона е във връзка със срока на мярката, който счита за неотносим към конкретните обстоятелства по случая, поради което е нарушен принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК. Моли за отмяна на акта.

В о.с.з. пълномощникът на жалбоподателя адв.П. поддържа жалбата.

Ответник - Началник отдел "Оперативни дейности"-С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез своя процесуален представител старши юриконсулт Д.А. оспорва жалбата. Моли, да се потвърди заповедта и да се присъди юриконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място]-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.04.2021 г. в 13:54 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - павилион, находящ се в [населено място], [улица] пред блок 507/ 508, стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Извършена е контролна покупка от

К. К. Д. - инспектор по приходите на 1 бр. дюнер на обща стойност 2,30 лв., за която не е издаден фискален бон. Плащането е прието от А. Д. - касиер в търговският обект. За покупката не е издаден фискален бон от инсталираното в обекта фискалното устройство модел Datecs DP-150 с ИН на ФУ DT731247 и ФП 02731247 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006 г. на МФ. Поради което е прието, че търговецът, в качеството на лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ със стационарен търговски обект не е издало фискална касова бележка от наличния в обекта ЕКФП Datecs DP-150 с ИН на ФУ DT731247 и ФП 02731247, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Съставен е протокол за извършена проверка № АА №0457917/24.04.2021г.

Издадена е оспорената в настоящото производство заповед за налагане на ПАМ № ФК-С1045- 0457917/05.05.2021год. от Л. П. Х. началник отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП. С оспорената заповед на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС на [фирма] е наложена ПАМ "запечатване на търговски обект" павилион, находящ се в [населено място], ул., М.' пред блок 507/508, стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК], като е забранен достъпа до обекта за срок от 14 дни по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Мотивите на органа относно продължителността на срока за запечатване са свързани с начина и вида на организиране на отчетността, която не води до изпълнение на нормативните правила; извършваната отдавна търговска дейност, като дружеството е наясно с конкретните изисквания и начина на нейната организация; възможността за се направи обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане, което води до негативни последици за фиска, като се цели превенция за преустановяване на лошите практики в обекта и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане дейността.

Заповедта е връчена на законния представител на адресата на 05.05.2021 г., а жалбата е подадена на 18.05.2021г.

Със заповед №ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗНАП, чл. 186, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС, чл. 28 от ЗАРИДСНПНП и чл. 81, ал. 1 от АПК органът е определил директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" и ГД "Фискален контрол" в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на ПАМ запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС.

С оглед установената фактическа обстановка по делото, съдът намира жалбата за допустима. Подадена е от представител на надлежен правен субект по см. на чл. 147, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС. Адресат на оспорената заповед е дружеството - жалбоподател, което обстоятелство го определя като легитимирано лице за нейното оспорване. Разгледана по същество, при условията на чл. 168 и чл. 169 от АПК, жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Нормата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС възлага компетентността на орган по приходите или на оправомощено от него длъжностно лице. Правилото на чл. 7, ал. 1 от ЗНАП дава легална дефиниция на понятието "органи по приходите", като в т. 1 от същото се включва изпълнителният директор на НАП. По силата на заповед №ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. този орган е осъществил

делегацията по чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, определяйки началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" в ЦУ на НАП като органи по издаване на заповеди за налагане на ПАМ от вида на процесната. Изложеното обосновава извод за компетентност на органа, произтичаща от надлежно осъществена делегация. Страните не спорят относно компетентността.

Заповедта съответства на предвидената за нея мотивирана писмена форма по чл. 186, ал. 3 от ЗДДС. Актът съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК относно наименованието на органа – издател, неговият адресат, фактически и правни основания, ясна разпоредителна част, дата на издаване и подпис на лицето с означена длъжност. Описанието на извършеното нарушение е пълно и ясно, относимо към фактическия състав на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС.

С изготвяне на протокол за извършена проверка серия АА № 0457917/24.04.2021 г. е започнало административното производство по издаване на заповедта. П. е връчен на законния представител на търговеца и е подписан без възражения.

Заповедта обаче е издадена в нарушение на материалния закон.

Съобразно трайно установената съдебна практика по прилагане на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС се формира становището, че при установено по съответния ред неспазване на задължението за отчитане на продажбите чрез издаване на съответен документ, органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да наложи на търговеца посочената в нормата ПАМ, но при определяне продължителността на срока за запечатване на обекта, органът действа при условията на оперативна самостоятелност, поради което следва да съобрази продължителността на срока с фактите и обстоятелствата за конкретния случай.

По настоящото дело безспорно е установено, че в деня и часа на проверката дружеството е нарушило задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС да регистрира и отчете извършената контролна покупка в обекта чрез издаване на фискален бон от монтираното и въведено в експлоатация ФУ. Обектът е с характеристиките на търговски по дефиницията на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС. Продажбата е обективизирана в извършено от контролния орган плащане на цената на стоката 1 бр. дюнер, което плащане е прието от служителя в обекта. Протокола за извършена проверка, обективизиращ нарушеното правило за поведение, по см. на чл. 50, ал. 1 от ДОПК е официален писмен документ с необорена в рамките на съдебното производство материална доказателствена сила. Не са направени възражения от управителят на дружеството или лицето приело плащането на стоката. Плащането задължава търговеца като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. да издаде фискална касова бележка от ФУ по реда на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата. Моментът на издаване на бележката съвпада с извършване на плащането, съгласно правилото на чл. 25, ал. 6 от Наредбата. Това означава, че след като плащането е прието от касиерката А.Д., последната е била длъжна да издаде касовата бележка. Извършената продажба без издаден документ по реда на ЗДДС и Наредбата осъществява материално правните основания за налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС. Основанието за освобождаване от налагане на ПАМ по новата норма на чл. 186а от ЗДДС, обн. ДВ, бр. 104/2020 г., в сила от 12.12.2020 г. е неприложимо, т. к. съгласно П. търговецът не е лице по чл. 118, ал. 18 от ЗДДС – в обекта няма въведен софтуер за управление на продажбите в търговския обект /СУПТО/, който да е свързан с ФУ.

При определяне на срока за запечатване на обекта обаче органът е нарушил рамката на оперативната самостоятелност, т. к. липсва мотивиране за продължителността на

срока, съобразено с конкретните обстоятелства по случая. Безспорно, неиздаването на фискална касова бележка за продажбата в обекта е свързано с отклонение от данъчно облагане. Липсват обаче надлежни мотиви относно интензитета на засягане на държавния интерес според характеристиките на търговеца и от тук за необходимостта от продължителност на мярката в рамките на разпоредените 14 дни. Органът не е изследвал и установил на какво се дължи разликата между фактическата и регистрирана касова наличност. При това положение липсват обективни критерии, от които може да се изведе извод за трайно отклоняване на търговеца от данъчно облагане. Липсва и описание от органа за това какъв е установеният от него начин на организиране на отчетността, който да води до отклонение от данъчно облагане и не е ясно защо при това положение е необходим срок от 14 дни за промяна на същия. Не се мотивира и необходимостта от осъществяване на посочената превантивна цел на мярката – за преустановяване на лошата практика в обекта, т. к. няма изложени обстоятелства за подобна практика т.к. не са описани други подобни предходни нарушения, не са представени и доказателства в тази посока от ответника.

Принудителната административна мярка трябва за всеки конкретен случай да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Целите на закона се постигат чрез спазване на основните принципи, общите и специални правни норми за поведение, поради което е необходимо пълно и всестранно обсъждане на фактите за всеки конкретен случай, тъй като само по този начин може да се установи дали издаденият административен акт преследва законна цел, дали намесата в правата и свободите на засегнатите лица е пропорционална на преследваната цел и дали е спазен справедлив баланс между обществения интерес и интереса на индивида.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че така наложената принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година следва да бъде отменена, както и да бъдат присъдени, в полза на жалбоподателя, направените съдебно деловодни разноски в размер на 350 лева, от които – 50 лева държавна такса, 300 лева адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителят М. М. Б., чрез адв. П. П., Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1045-0457917 от 05.05.2021г., издадена от Л. П. Х.-началник отдел "Оперативни дейности"-С. в главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП.
ОСЪЖДА Национална агенция по приходите с адрес [населено място] [улица] да заплати [фирма], с[ЕИК] представлявано от управителят М. М. Б., направените по делото разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред ВАС в 14-дневен срок получаване на съобщенията за изготвянето му.

Препис от настоящото,решение да се изпрати на страните по реда на чл.137 от АПК.

съдия: